

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 115 јануари 2009

Association of Citizens Radko and Paunkovski v. "the former Yugoslav Republic of Macedonia" - 74651/01

Пресуда 15.1.2009 [Секција V]

Член 11

Член 11-1

Слобода на здружување

Полициска интервенција за разбивање на мирни демонстрации за кои властите не биле известени: *повреда*

Факти: Апликантите се здружение и негов претседател. Здружението, именувано според Иван Михајлов – Радко (водач на македонското ослободително движење од 1925 до 1990), е официјално регистрирано во 2000 година. Неговиот Основачки акт го дефинира како независна, неполитичка и јавна организација чија цел е да се „популаризираат целите, задачите и идеите на македонското ослободително движење“. Здружението се стремело да ја оствари таа цел преку сопствено гласило, публикации, библиотека и веб сајт, како и со организирање на семинари, конференции и форуми. Во медиумите имаше голема кампања против здружението, и пред и по неговото официјално покренување, осудувајќи го неговото основање и функционирање како спротивно на македонскиот национален идентитет. Во 2001 Уставниот суд ги прогласи актите и програмата на здружението за ништовни. Според Уставниот суд, вистински цели на Здружението биле оживување на идеологијата на Иван Михајлов - Радко според која македонската етничка група никогаш не постоела на територијата, туку припаѓала на Бугарите од Македонија, а признавањето на македонскиот етнички идентитет бил најголемиот криминал извршен од болшевичкиот режим во тек на неговото постоење. Тој ги прогласил актите и програмата на Здружението за неуставни, зашто сите активности на Здружението биле во стварноста насочени кон насилно уривање на уставниот поредок на Републиката, поттикнување на национална или верска омраза и нетолеранција и осуда на слободното изразување на националното чувство на македонскиот народ. Здружението е распуштено.

Право: Уставниот суд не го окарактеризира здружението – апликант како „терористичко“, ниту заклучи дека тоа или неговите членови би користеле илегални или антидемократски средства за остварување на своите цели. Навистина, во основачките акти на здружението немаше ништо што би укажало дека тоа се залага за непријателство. Ниту, пак, Уставниот суд објаснил зошто сметал дека негирањето на македонскиот етнички идентитет било еднакво на насилство или на насилно уривање на уставниот поредок. Од своја страна, Судот прифати дека создавањето и регистрирањето на здружение под името на Иван Михајлов - Радко предизвикало извесно ниво на тензија, зашто неговата идеологија е главно восприемена од македонскиот народ не само како навредлива и деструктивна, туку и дека го негирала нивното право на сопствен национален (етнички) идентитет. Сепак, самото именување на здружението според лице кое за кое мнозинството население има негативна перцепција не може, само по себе, да претставува присутна и непосредна закана по јавниот ред и мир. Немало конкретни докази што би покажале дека со одбирањето на тоа име здружението се определило за политика што претставува витинска закана за македонското општество или држава. Изборот на името на здружението не може, сам по себе, да го оправда распуштањето. Судијќи по основачките акти, цели на здружението се да поттикне јавна дебата околу одредени прашања и да најде решенија. Се стремело да ја оствари таа цел преку публикации, конференции и обработка со слични здруженија. Ниту пак можело да се повика на одговорност за своето делување, зашто е распуштено набргу по формирањето. Оттука, тоа е казнето за однесување поврзано исклучиво со остварувањето на слободата на изразување. Не беше улога на Судот да ја испитува коректноста на идеите на апликантите и, оттука, ирелевантно е што апликантите не се дистанцирале изрично од она што Уставниот суд го утврдил како вистинска цел на здружението. Сè на сè, причините наведени од властите за распуштање на здружението не биле релевантни и доволни, па, оттука, попречувањето не може да се смета за неопходно во демократско општество.

Заклучок: повреда (шест наспрема еден глас).

Член 41 – EUR 5,000 за надомест на непарична штета.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.